

Bilag 1.

København, den 23. November 1939.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Valutaloven.

I Anledning af det af Ministeren for Handel, Industri og Søfart den 7. ds. fremsatte Forslag om Forlængelse af den gældende Valutalov, der udløber den 31. December d. A., skal Grosserer-Societetets Komité og Provinshandelskammeret tillade sig at anføre følgende:

Efter at Importreguleringen i Løbet af 1938 og første Halvdel af 1939 havde været under gradvis Afvikling ved en Række Varers Overførsel til fri Import, havde Organisationerne ventet, at man ved den tidligere bebudede Forlængelse af den gældende Lov kunde have opnaaet en yderligere Frigørelse af Importen samtidig med, at der vilde blive indført saadanne Ændringer i Lovens Administration, at der ogsaa derigennem vilde være givet Importørerne mere Dispositionsfrihed.

Krigens Udbrud med de to sidste Maaneders valutamæssige Vanskeligheder har imidlertid for Handelsministeren afgivet Motivering for en Tilbageføring af et stort Antal frie Varer til Reguleringen, saaledes at denne i Praksis nu atter omfatter den langt overvejende Del af Landets Import. Under disse Omstændigheder maa man fra Engroshandelens Side ved den Forlængelse af Loven, der nu agtes gennemført, pege paa visse Ulemper, som man ikke maa overse at Importreguleringen har medført, og som fortsat vil gøre sig gældende under dette System.

Importreguleringen har for Landet betydet en Fordyrelse af Importen og derigennem af hele Lefevoden; de talrige Eksempler paa, hvordan Priserne paa Varer, som overføres fra bunden Liste til Friliste, straks efter saadan Overførsel havde fundet Sted, blev reduceret, har været talende Eksempler paa, at frie Importforhold medførte de billigste Priser og var det fordelagtigste for Befolkningen. Importreguleringen burde derfor for længst være bragt ned til et betydeligt ringere Omfang.

I den foreliggende Situation, hvor Nationalbankens Valutabeholdning er blevet stærkt reduceret, maa det derfor ikke glemmes, at Aarsagen hertil for en stor Del er at søge i Importreguleringen, som selv paa Omraader, hvor det ikke var nødvendigt, har tvunget Importørerne til at fravige det gamle Købmandsstandpunkt: at købe bedst og billigst, og Importen har derved maattet foregaa fra de Kilder og paa den Maade, som Valutacentralen anviste uden Hensyn til, om Importen herved blev fordyret.

Derved er der paa mange Punkter Aar efter Aar blevet anvendt udenlandsk Valuta paa en uøkonomisk Maade, et Forhold, som i Dag er medvirkende til Valutabeholdningernes ringe Størrelse.

Imidlertid skal undertegnede Organisationer ikke under de nuværende Forhold insistere paa en gennemgribende Revision af Valutaloven, men man finder dog Anledning til at udtale, at naar man under Tryk af det i Øjeblikket fremherskende mørke Syn paa vor Valutastilling forlænger denne Lov, maa man gøre sig klart, at i jo videre Omfang Loven anvendes til Regulering af Importen, des mere valutaforbrugende og fordyrende bliver den.

Efter de Udtalelser, som Ministeren for Handel, Industri og Søfart ved Lovens Forlængelse har fremsat om Aarsagerne til den stærke Udvidelse af Importregulering-